

25. Kaptol *šibenički*. Kada je utemeljen, ne zna se, ali svakako spada među starije. Uspomena mu živi u naslovu »Electus episcopus Sibenicensis«.

Pečat listine od god. 1324. *Péterfy*, Sac. Conc. 1741. I. sv. 182.

26. Kaptol *zagrebački*, utemeljen od kralja Ladislava Svetoga oko god. 1085.

a) Pečat listine od god. 1189. *Pray*, Synt. de sig. T. IV. f. 2. — *Perger*, Bévezetés. tab. VI. br. 12. — *Magyar tört.* tár. sv. II. br. 64. — *Ipolyi*, Beiträge zur mittelalterlichen Siegelkunde Ungarns, Wien 1859. str. 8. br. 6. — *Archaeol.* értesítő XI. sv. str. 77. — *Lind*, Blätter f. ält. Sphrag. tab. I. br. 4. — *Archaeol.* értesítő XIV. sv. tab. XX. br. 2.

b) Pečat listine od god. 1297. *Péterfy*, Sac. Conc. 1741. I. sv. str. 11. — *Magyar tört.* tár. II. sv. str. 65. — *Lind*, Blätter etc. tab. IX. br. 7. — *Archaeol.* értesítő, XIV. sv. tab. XX. br. 14.

c) Jedan drugi pečat. *Cerographia Hungariae*, seu notitia de insignibus et sigillis Regni Mariano-Apostolici, Tyrnaviae 1734. T. II. fig. XII.

Ovamo spada još i:

27. Prioratus *Auranae*, danas spojen sa praepositurom zagrebačkom.

Pečat izdan od *Pray-a*, Dissertatio historico-critica de Prioratu Auranae. Viennae 1773. str. 104.¹ Dr. I. Bojničić.

Nadpisi,

(Nastavak. V. Viestnik 1880. str. 72.)

Prinesak k nadpisom Rišnjanskim (*Risinum*, *Risano*), izdanim od Mommsena u svom djelu »Corpus Inscriptionum Latinarum III.« str. 285—7 i 1028.

13.

L-PACONIVS PRONT^o

U zidu obćinske kuće.

¹ Ovdje nam je spomenuti još dva pečata dalmatinska (a bit će jih za stalno i više), koja se čuvaju u dotičnoj sbirki arheologičkoga muzeja gradskoga u Trstu, te su ove godine izdana u časopisu *Archeografo Triestino* (Vol. VII. fasc. 1—2. 1880) po veleučenom g. *Karlu Kunz-u* ravnatelju istoga zavoda. Jedan je *Jakova Bragadina* biskupa Ninskoga (1463—1474), a drugi spada na *Jakova Divnića* (Difnico), rodnom iz Šibenika, biskupa isto u Ninu (1475—1530). — Molimo za obavijesti o već izdanih pečatih; a rado bi tiskali neizdane, koje se po važnosti odlikuju.

Uredništvo.

14.

PLAETORIA
M·F·POSITIA
AN III·H·S·E

U kući Misetića.

15.

C · M I N I D I O
P R I M I G E N I O
A N N O R V M X X X X
H · S · E

U kući Misetića.

16.

SER·VENA
M·F
M A X I M A
A N · X X V

U kući Misetića. — SER·VENA vjerojatno *Servena*, pošto u nadpisu zadarskom l. c. br. 3190 imamo *M. Servenius*. — Ova četiri nadpisa još neizdana poslao nam je blagohotno i već davno g. liečnik Czerwenka naš muzealni povjerenik u Risnu.

17. Opazke.

Mommsen l. c. ad n. 1723. piše: *Risani penes Paprenizam, apud quem frustra quaesivi*. — Ovaj nadpis po Czerwenki nalazi se ondje u avliji sinova Gjurja Jovanovića, te bi imao:

u 3 redku IN mjesto LAE

u 5 » CYRANVS mjesto CILLANVS

Mommsen l. c. ad n. 1725. — Po Czerwenki čuva se u avliji Čatovića na carinah, te nebi imao ni jedne piknje u zadnjem redku.

Mommsen l. c. ad n. 1736. — Po Czerwenki stoji u avliji sinova Gjurja Jovanovića, a prvi redak bio bi urezan gori u okružici.

Mommsen l. c. ad n. 1738. — Po Czerwenki sazidan je u oltaru u crkvi na Prevlaki kod Novoga. Bez dvojbe, a vjerojatno iz Risna, ondje prenesen. U četvrtom redku bilo bi MÆR mjesto MATER, a u sedmom LIBERTOS mjesto LVBERTOS.

U Prevlaki nema ni traga starim spomenikom, te se ne smije ni pomisliti, kao što neki jesu, da je tu njegov ležao stari *Epidaurum*.

Mommsen l. c. ad n. 6359. — Po Czerwenki nahodi se u bašći Čatovića na carinah.

Mommsen l. c. ad n. 6360. — Po Czerwenki izkopan bi ondje blizu župne crkve, a nalazi se kod peći Jova Krsta Popovića. Ovaj je četverouglasti stup 0,66 vis. a 0,30 šir. i liepo ukrasen. Po otisku, koj nam posla isti gospodin, četvrti redak glasi ovako:

STATIVS·VAL·ET·CÆ

U zadnjem reduku slova su pomanja.

S. L.

Topografske sitnice.

Priobéuje V. Klaić.

(Nastavak.)

3. Grech, Grez ili Grecz zvao se je hrvatski Gradъъ, a ne Grič.

Godine 1242. dne 16. rujna desio se je kralj Bela IV. u Virovitici. Da bi odoljeo novim navalam mongolskim, kojih se je živo bojao, odluči on znatnija mjesta u svojoj državi utvrditi, a uz to podizavati slobodne gradove, gdje će se nastaniti gradjani, većinom stranci »hospites«. Medju inim pronadje on shodnim utvrditi i stari Zagreb, te odluči tik Zagreba, na briegu uz desnu obalu potoka Cirkvenice (ad rivum Circunica) podići slobodan grad. Tu svoju volju očitova on u posebnoj povelji, izdanoj istoga dana ovako: »quod cum nostre placuisset voluntati in Zagrabria in monte Grech civitatem liberam construere et ibidem hospites convocare, et illam ad securitatem confinii et alia commoda munire et firmare . . .«¹.

Pita se sada, kako li se je pravo zvao ovaj »mons Grech«, na kojem je Bela slobodan i utvrdjen grad podigao? Kako se je to ime »Grech« izgovaralo i da li je to hrvatsko ime? Za rješenje toga pitanja nužno nam još neka mjesta iz raznih povelja sporediti.

Već g. 1201., dakle četerdeset i jednu godinu prije, nego li je Bela spomenutu povelju izdao, spominje se u jednoj povelji kao mjesto tik staroga Zagreba »locus, qui dicitur *Kerec* ad rivum *Circunica*«². Kerec jest sjegurno isto što i Grech od g. 1242., te po tom nam je zaključiti, da je i prije g. 1242. bila naselbina na istom mjestu, gdje je kasnije Bela podigao slobodan i utvrdjen

¹ Kukuljević, Jura regni Croatiae, Dalmatiae et Slavoniae I. 1. p. 63.

² Tkalčić, Monum. historica episcopatus Zagradiensis I. p. 11.